

Az elégséges kegyelem

„De Ő ezt mondta nekem: 'Elég néked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.'” (2Kor 12,9)

Pál kapott egy tövist a testébe. A Sátán angyala okozta, nem Isten. Ő csak megengedte, mert még a Sátán is az Isten terveit szolgálja. (Talán Luther mondta, hogy az ördög is az Isten ördöge.)

Pál imádkozott, hogy Isten vegye el tőle a tövist. Végül kapott választ az imájára, de nem olyat, amilyenre számított. A válasz lényege ez volt: „Amióta elhívtalak a szolgálatomba, nagy és híres lettél. Elismert teológus, sikeres gyülekezetplántáló, apostoli leveleket írsz, betegek gyógyultak meg a ruhád érintése által, démonokat űztél ki, a halott Eutikusz is feltámadt a karjaid közt. Még a harmadik égig is felemeltté, és olyan dolgokat láttál, amit el se lehet mondani. Egyszóval te vagy jelenleg a legnagyobb keresztyén. Úgy döntöttem, nem veszem el a tövist a testedből, mert elbizakodnál. Legyen elég az én kegyelemem, mert így az én erőm a te erőtlenséged által ér célhoz.”

Pál erre azt válaszolta: „Akkor hát dicsekszem az erőtlenségeimmel, sőt öröömöm telik bennük, mert így Krisztus ereje lesz látható, és nem én.” A tanulság ez: Amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős, mert az erőtlenségembe belép Isten az ő erejével, és ami történik, az egyértelműen Istent dicsőíti. Elégséges a kegyelem!

Lukács János

HALLOWEEN HELYETT REFORMÁCIÓ

Modernkori pogányság helyett lelki megújulás

Október végén és november elején több olyan ünnep is van, amelyek közül van, amit ünneplünk, másokat nem. Fontos, hogy tisztában legyünk velük, és attól, ami helytelen, sőt káros, teljesen elhatárolódjunk.

Halloween ünnep és halottkultusz

A *mindenszentek napja* katolikus felfogás szerint azon üdvözültek ünnepe, akiknek nincs külön emléknapjuk, és amelyet a keresztyén országokban november 1-én tartanak. Az ünnep 741-ben, III. Gergely pápa idején jelent meg először a megemlékezés napjaként, egyetemes ünneppé IV. Gergely pápa tette 844-ben. A katolikus és az ortodox egyházak ünnepe. Nem tévesztendő össze a *halottak napjával*, melyet a következő napon, november 2-án tartanak. Az angolszász országokban a mindenszentek napját megelőző este, október 31., a halloween ünnep (angolul *all hallow's evening* = „minden szent estéje”).

A *halloween* ősi kelta hagyományokból kialakult ünnep, melyet elsősorban az angolszász országokban tartanak meg, bár mára már az egész világon elterjedt. A boszorkányok, kísértetek és egyéb szellemek ünnepe, amely egy kelta halálisten kultuszában gyökerezik, és október 31-én tartják. A keresztyénség terjedésével az ókeresztyén szokásokat a pogány ünnepekhez igazították az ősi szokások betiltása helyett. Így az egykori kelta halottkultuszhoz kapcsolódó téli napéjegyenlőség időpontjában megtartott pogány ünnep a mindenszentek ünnepe lett. Írországból ez az éjszaka *All Hallows' Eve*, „mindenszentek éjszakája” nevet kapta. Mára az egykori pogány ünnep elemei kiegészültek az ír nép szokásaival és az észak-amerikai, illetve nyugat-európai vidám ünnepi és gasztronómiai bolondozással, töklámpás faragással, jelmezes kéregetéssel,

beöltözős partikkal, almahalászattal is.

Napjainkban, amikor igyekeznek újból belopni a pogány szokásokat még a keresztyén értékek közé is, nagyon fontos, hogy elhatárolódjunk minden pogány, ördögi szokástól.

Luther Márton és a reformáció

A protestánsok és neoprotestánsok nem tartják egyházi ünnepnek sem a mindenszentek ünnepét, sem a halottak napját, hanem október 31-én a reformáció napját ünneplik, annak emlékére, hogy 1517. október 31-én Luther Márton kifüggesztette híressé vált 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. A 95 tételben a reformátor a halál utáni lét állapotával és a bűnbocsánat elnyerésének kérdésével foglalkozott. A középkori egyház bűnbocsátó cédulák árusításával és egyéb más eszközökkel gondolta az ember lelki üdvét megváltani. Luther Márton az említett vitáit 27. tételében ezt írta: „Emberi balgaságot hirdetnek, amikor azt mondják, hogy mihelyt a lábába dobott pénz megcsörren, a lélek azonnal a mennybe száll.”

A protestánsok alapvetően ugyanúgy emlékeznek elhunyt szeretteikre, mint mások. Rendbe teszik a sírokat, feldíszítik virágokkal és vannak, akik még mécesest is gyűjtanak, bár a puritán kegyességi gyakorlat ezt teljes mértékben elvetette. Ilyenkor, mi, neoprotestánsok is hálát adhatunk Krisztusban elhunyt szeretteinkért, megköszönhetjük Krisztusba vetett hitüket és példamutató életüket. Eképpen ápolhatjuk szeretteink emlékét. Ezen túlmenően hisszük, hogy a hívők a testi halálból Krisztushoz költöznek, és egyáltalán nem szorulnak rá az élők közbenjárására. Hiszünk, hogy elhunyt szeretteink Krisztusban nyugszanak, az Úr visszajövetelének napján

folytatás a 3. oldalon

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GEZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a
 mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
 2306 David Ave.
 Parma, OH, 44134
 zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

MABAVISZ - TALÁLKOZÓ AZ ERDÉLYI HARGITA TÁBORBAN

Szeptember 25–27. között került megrendezésre a Mabavisz (Magyar Baptista Világszövetsége) találkozója az erdélyi Hargita táborban. A minden évben megrendezésre kerülő találkozó célja, hogy a Magyarország határain belül és túl élő magyar baptista gyülekezetek képviselői pár napot együtt töltsenek, megvitassák a közös ügyeket, belelássanak egymás életébe, szolgálatába, örömeibe és küzdelmeibe, és így részt vegyenek egymás életében. A Mabavisz az összetartozást, élő kapcsolatokat, egymás támogatását és közös célokat, nemzetközi képviseletet is jelent egyúttal.

A képen a jelenlévők (balról jobbra): Borzasi Pál elnök (Erdély); Nagy Tibor (Vajdaság); Varga László Ottó főtitkár (Magyarország); Téglási Lajos külügyi szaktitkár (Magyarország); Nyúl Zoltán alelnök a szerbiai baptista szövetségben (Vajdaság); Püsök Dániel elnök (Észak-Amerika); Rajna Ottó főtitkár (Erdély); Papp János elnök (Magyarország); Dóczé Bálint (Felvidék); Durkó István missziói alelnök (Magyarország); Nehra Bálint (Kárpátalja); Szabó László (Erdély); Fazakas György (Erdély)

Az erdélyi testvérek különösen figyelmes és nagyvonalú vendéglátásban részesítettek minket, és igazán jó, testvéri légkörben telt a tanácskozás hivatalos része.

A Mabavisz tagjai közül létszámában és lehetőségeiben kiemelkedik a Magyarországi Baptista Egyház és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége (utóbbi 60 lelkésszel, több mint 200 gyülekezettel és hozzávetőleg 8000 fős tagsággal). Vajdaságban két testvérünk végzi

három-öt gyülekezet pásztorlását, míg Felvidéken szintén ketten egy-három gyülekezetet. (Gyülekezet, szórvány, plántálás vagy házi csoport.) Észak-Amerikában és Ausztráliában összesen kilenc testvérünk szolgál tíz helyen, míg Kárpátalján öt lelkész és két avatott presbiter testvér visel gondot a teher alatt lévő kis közösség 10-12 gyülekezetéről.

Mindenki élethelyzetéről, elmúlt évről, terveiről, győzelmeiről és nehézségeiről tudtunk kellő mélységben beszélgetni és imádkozni egymásért.

Három dolgot hadd emeljek ki a tanácskozásból!

A hosszú háború dacára a Kárpátalján szolgáló testvéreink kitartanak, küzdenek a nehézségek között, és próbálják Krisztust képviselni a menekültek felé, a helyi lakosság felé és az evangélium megosztása mellett nagyon komoly segélyezési munkát is végeznek. Elmondásuk szerint fáradtak, kimerültek, de a szükség nagyon nagy, Isten pedig naponta kirendel mindent, és megtéréseknek is a szemtanúi lehetnek.

A Mabavisz által életre hívott Kornya Mihály-életműdíjat idén dr. Herjeczki A. Géza testvérünk kapta a szórványmagyarság összetartásában végzett kiemelkedő munkájáért, aki a Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora.

A Mabavisz továbbra is közösen támogatja Tóth Sándor testvérünket a kárpátaljai Benén végzett gyülekezetplántáló szolgálatában. Imádkozzunk érte is, csakúgy, mint összes határon túl élő testvérünkért! Ha Isten is úgy akarja, jövőre Kárpátalján fogunk találkozni.

Téglási Lajos külügyi szaktitkár

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HALLOWEEN HELYETT REFORMÁCIÓ

folytatás az 1. oldalról

pedig feltámadnak a halálból. Hisszük, hogy újra találkozunk velük a mennyek országában, ahol viszontlátjuk egymást.

A reformáció harmadik útja

A reformáció emléknapiján nemigen szokás megemlékezni az anabaptizmusról. Talán méltatlannak is tűnik őket említeni, ha figyelembe vesszük, hogy a reformációt útjára indító Luther viszonya nem volt harmonikus a radikális reformáció híveivel.

Luther Márton csak egyike volt azoknak, akik eltávolodtak a hivatalos egyháztól. Ugyanabban az időben Zwingli Ulrich, majd Kálvin János is elindította Svájcban új, független vallási mozgalmát. E mozgalmak tagjait nevezték protestánsoknak, a pápasággal szembeni tiltakozás („protestálás”) miatt. Kialakult ugyanakkor az anabaptizmus, a reformáció – jelentőségét tekintve (a lutheránus és a kálvinista után) – harmadik, bizonyos értelemben legradikálisabb ága.

Az irányzat neve a görög ana és bapt-idoz szavak összetételéből származik és „újrakeresztelő”-t jelent. Eredetileg a mozgalomhoz tartozók gúnyneve volt, legismertebb tanításukról és gyakorlatukról, a hitvalló keresztségről. A gyermekkeresztséget ugyanis érvénytelennek tekintették.

Az anabaptista tanok főleg német nyelvterületen terjedtek: Svájcban, Németországban, Ausztriában, de Hollandiában és az akkori Magyarországon is sok követőre talált az anabaptista tanítás. A legjelentősebb magyar anabaptistákat érdemes megemlíteni: Schröter Kristóf, aki 1523-tól tevékenykedett az északi vármegyékben, majd Fischer András kezdett térítő munkát ugyanazon a vidéken. 1540-ben Fischer vértanúhalált halt, az 1548-as pozsonyi országgyűlés pedig törvényt hozott az anabaptisták ellen.

Erdélyben Bethlen Gábor telepítette le a Morvaországból érkező anabaptistákat (habánokat), és 1621-22-ben nekik adományozta Alvinc községet. A habánok a törvényesen biztosított szabadságot élvezve, felvirágoztatták Erdély iparát és kereskedelmét. Később, Mária Terézia uralkodása alatt tüzzel-vassal üldözték őket.

Anabaptista hitelődeinknek nagyon sokat köszönhetünk. Örökségként több olyan hitelvet hagytak ránk, melyet új-

kori baptistákként mi is vallunk. Hozzánk hasonlóan, bennünket, mai baptistákat is az különböztet meg a népegyházi protestánsoktól, hogy a bibliai hitvalló keresztséghez ragaszkodunk, és azt, Jézus példáját követve, vízbe való teljes alámerítéssel gyakoroljuk.

Horváth Ferenc lelkipásztor

KEGYELEM AZ ÚJSZÖVETSÉG KULCSSZAVAI: KHARISZ

Sorozatunk a görög nyelvű Újszövetség legfontosabb kulcsszavait veszi számba, s mivel október a reformáció hónapja, melynek egyik legfontosabb tanítása az egyedül Isten kegyelméből való megigazulás (*sola gratia*), először a „kegyelem” szavát vizsgáljuk meg.

Ahol magyar Újszövetségünkben a „kegyelem” szavát találjuk, ott nagy valószínűséggel a görög *kharisz* szó áll az eredetiben. Ahogyan sok más teológiai fogalom fontossá vált kifejezés esetében, a *kharisz* esetében is egy nyelvtörténeti, sőt filozófiai fejlődésnek lehetünk tanúi. A régi görög mitológiában a *Khariszok* a kedvesség, báj megszemélyesített isten-női voltak, Zeus és Eurünomé leányai. A *kharisz* egyéb jelentései az Újszövetség előtti korszakokban: báj, öröm, kedvesség, jóindulat, jótett, hála, viszonzás. A tragédiáírók közül az athéni Szophoklész (Kr.e. 5. sz.) szerint „a jótétből mindig jött születik”, itt is a *kharisz* szót használja. Ez a kölcsönösség az ókori kultúrákban igen hangsúlyos volt.

Amiben az Újszövetség egyértelműen újat hozott, főleg Pál apostol szóhasználatára nézve, hogy ő Isten kegyelmére használja leginkább a *kharisz* szót, amely tőle származik, és nem az emberi érdemekre válaszul alakul ki, hanem teljesen szuverén és szeretetből fakadó. Ez egy egyértelmű elkülönülés a görög-római vallásosságra jellemző „*adok, hogy adj*” mentalitástól, hiszen ők azért áldoztak isteneik előtt, hogy különféle ügyeikhez segítséget kapjanak vagy egyéb jutalmakat csikarjanak ki tőlük.

Az Újszövetségben Pál apostol rend szerint a „*kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól*” formulával kezdi leveleit (2Kor 1,2 v.ö. Gal 1,2; Ef 1,2; Fil 1,2; Kol 1,2; 1Thessz 1,1). Ez hangsúlyosan köti össze a két fogalmat, valójában Isten

kegyelmének következménye a vele való békesség is: „*Isten az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világgal, nem tulajdonítva nekik bűneiket, és ránk bízta a békéltetés ígését.*” (2Kor 5, 19). Az ingyen kegyelem viszont nem jogosít fel a felelőtlen életvitelre: „*úgy éljétek, mint akik nem hiába kapták az Isten kegyelmét.*” (2Kor 6,1)

Efézus 2,8 szerint „*kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töltetek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.*” Ez a vers a reformáció rövid dogmatikai összefoglalása is lehetne, a *sola gratia* és a *sola fide* is szerepel benne: kegyelemből, hit által...

A teljességhez hozzátartozik, hogy az *eleosz* szó is rokonértelmű, a magyarban inkább irgalomnak, könyörületnek, részvételnek fordítják, illetve az *oiktirmosz* is előfordul könyörület, együttérzés, irgalom, részvét jelentéssel. (*Könyörülök, akin könyörülök...* Róma 9,15)

A kegyelem (*kharisz*) szava hangzik el a Bibliai kijelentés legutolsó versében is: „*Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal.*” (Jelenések 22,21), s ez a János által prófétaztalt félelmetes apokaliptikus események elolvasása után különösen biztató számunkra.

Nemeshegyi-Horvát Anna

DETROIT, MI

CSODÁKRA EMLÉKEZNI JÓ

Szeretettel köszöntünk minden kedves olvasót. Talán már megszokhattuk az utóbbi időben, hogy a detroiti beszámoló címe egy *Türmezei Erzsébet* versből kölcsönvett sor. Ha újra végiggondoljuk, mennyi minden történt velünk az elmúlt időben, ismét megtelik a szívünk reménységgel és hálaadással. Azonban igaz, hogy az Úr Jézus követésében nincs megállás, sőt olyan gyorsan telnek a napok, hogy még az áldások számba vételére is ritkán jut elég idő.

Kegyelem, hogy sokszorosan megtapasztalhattuk gyülekezetünk ez évi vezérigéjének bátorító valóságát. „*Én meggyek előtted, a rögzös utat elégyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszarakat leverem.*” - Ézs 45:2. - Hisszük, hogy ez továbbra is így lesz.

Az esztendő elején kedves vendégeket fogadtunk, **ifjúsági dicsőítő estet** tar-

folytatás a 4. oldalon

tottunk a Clevelandből és New-Yorkból érkezett fiatalokkal együtt. Igével Deák Zsolt lelkipásztor testvér szolgált, az énekeseket pedig Veres Dániel és felesége Klaudia, Erdőkői Norbert, valamint Solczi Agoston vezette, hogy még tisztábban és szebben hangozhasson fel Megváltónk magasztalása, amint a gyülekezettel közösen énekel.

Különlegesen szép kezdőhangot adott ez az ünnep **Ökumenikus Imahetünknek**.

Nem sokkal ezután szövetségünk fiataljaival együtt a **RÁMA táborban időzhettünk**, élvezve a torontói testvérek vendégszeretét, a több mint két feet havat, síelést, és legjobban a lelki közösséget, az egymás hite által való megerősödést.

Ugyancsak különleges áldásként éltük meg, amikor a tavasz folyamán egyik nap a torontói testvérekkel együtt álltunk az Úr előtt, szemünkben könnyel, szívünkben hálával *Weisz Péter* testvér emlék istentiszteletén, másnap pedig boldogan osztozhattunk a **Clevelandi Gyülekezet** örömeiben, három fiatal hitvalló **bemérésén**.

A clevelandi és testvérekkel együtt készültünk a feltámadás ünnepére is, **online hitmélítő sorozatot** hirdetve, amelybe szövetségünk többi gyülekezetéből is számosan bekapcsolódhattak. Hisszük, hogy szép hagyományt indítottunk el ezzel a jövőre nézve.

Ugyanígy öröm volt elkísérni gyülekezetünk nőtestvéreit a North Carolinába a Szövetségi Női Konferenciára, s közben fiainkkal együtt **mini férfi csendesnapokat** tarthattunk *Varga György* lelkipásztor vezetésével.

Miközben Húsvét napján együtt énekeltek a Bishop parkban **hajnali áhítaton**, örömről fokozta egy messziről jött hír is: Nagyváradon **Erdőkői Norbert testvérünk eljegyezte Zeffer Szilviát**, és jelen sorok írása közben már a közelgő menyegzőjükre készülhettünk. Mennyei Atyánk gazdag áldását kívánjuk életükre, és imameghallgatásként éljük meg, hogy ezután a gyülekezetünket fogja erősíteni az ifjú pár.

Néhány héttel ezután közösségünk életében ismét nagy örömet jelentett, hogy **Mikó Tibor és Ildikó 50.**

házassági évfordulóját ünnepelhattük. Testvéreink már több mint 40 éve szolgálnak "erős oszlopként" közösségünkben, jó példát adva ezzel a fiataljainknak.

Fiatallal lelkipásztor érkezésének is örülhettünk, amikor az *Alhambrai Gyülekezetben* **évközi gyűlésen és lelkipásztor beiktatáson** vehettünk részt többen, részesei az ottani testvérek örömeiben.

Az örömek mellett, szomorúságot is megélhettünk gyülekezetünkben, amikor tavasszal gyülekezetünk legidősebb tagja, **Jakab Maggie néni temetésén**, majd a nyár folyamán **Rathfon Andrea emlék istentiszteletén** kértük Mennyei Atyánk vigasztaló kegyelmét.

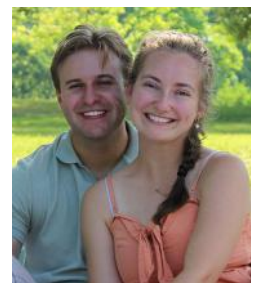
A tavaszi időszak legkülönlegesebb áldását talán a **Detroiti Ifjúsági Konferencia** idején élhettük át, amikor szövetségünk fiataljai elárasztottak bennünket szeretetükkel. Együtt tapasztalhattuk meg Istenünk jelenlétének gazdag áldását, amit a Találkozón, a *Trough the FOG* címmel gondolhattunk át. A zenei szolgálatot az év elejéhez hasonlóan a Veres házaspár, Norbink és Solczi testvér vezették, az előadónk pedig *Szűcs Dávid* lp. testvér volt, a nemrég beiktatott alhambrai lelkipásztor.

A közös szolgálat hamarosan folytatódott a Ráma táborban, ahol a detroiti testvérek derekasan kivették részüket a szolgálatokból az **ifjúsági héten, a Szövetségi Közgyűlésén és a gyermek-táborozás** során. Sokféleképp megta-

pasztaltuk az ige igazságát: *Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!* - Zsolt 133:1.

A nyár hamar elrepült Michigan-ben. Fiataljaink alig értek haza a gyermektáborban való szolgálattól, már indultak is az óhazába, a **szövetségi ifjúsági miszióútra**. Olyan volt, mintha alig lettek volna itthon a nyáron és nagyon hiányoztak. Érezzük, hogy lassan kirepülnek a családi fészekből, de hisszük, maradnak a gyülekezetünk közösségében, annak hasznos, építő tagjaiként.

Ezzel kapcsolatos az idei nyár egyik legnagyobb öröme is gyülekezetünkben: a miszióút után **Kovács Péter testvérünk eljegyezte Szabó Sárkát**, New York-ban. Mennyei Atyánk gazdag áldását kívánjuk életükre, és hisszük, hogy sok-sok éven át erősítenek majd bennünket fiatal testvéreink. Ezzel két ifjú vőlegényünk lett és nagy örömmel várjuk a folytatást, bátorítjuk a többieket.

Kovács Jonathánt és Erdőkői Mátét tavasszal köszöntöttük graduationjuk alkalmából, most pedig első éves egyetemistaként állhattak a többiek mellett, amikor tanévkezdő fiataljainkért imádkoztunk a gyülekezetben.

Továbbra is buzgón imádkozunk azért, hogy az Úr ajándékozza meg gyülekezetünket megtérőkkel, fiatal családokkal, új szolgálattaltevőkkel és gyermekekkel is, az Ő dicsőségére. Hisszük, hogy kegyelméből megadja ezt az Úr, mi pedig meggyünk tovább, szolgálva örömmel, amerre utat nyit számunkra és vezet bennünket.

detroiti krónikás

ÖSSZMAGYAR LELKIPÁSZTOR-CSALÁDOK TALÁLKOZÓJA HARGITÁN

Találkozás, pihenés és feltöltődés Szubjektív beszámoló

Elég ritkán kerül sor arra, hogy a világ különböző táján élő magyar baptista lelkipásztor-családok találkozhassanak egymással. Több mint tíz év elteltével, a 2014-ben megtartottat követően, 2025. augusztus 27-30. között került megrendezésre a Magyar Baptista Világszövetsége (MABAVISZ) által szervezett **Összmagyar lelkipásztor-családok találkozója a Hargita Keresztyén Táborban**, a Székelyföldön.

Szerda este vacsorával kezdődött, szombat délben pedig ebéddel zárult a találkozó. Az étkezések alkalmával az étel finom és bőséges volt. Ugyanakkor, a fizikai táplálék mellett, a lelki, igei táplálék is igen bőséges volt. Három esti és három délelőtti szekcióban lehetünk együtt Isten ígéje mellett, a találkozó résztvevőivel. Minden egyes alkalomnak megvolt a házigazdája, aki az alkalmat vezette. A szerda esti, kezdő alkalmon *Varga László Ottó*, a Magyarországi Baptista Egyház (MBE) üdvözölte a résztvevőket, és külön-külön számba vette a MABAVISZ tagszövetségeiből érkezetteket. Öröm volt együtt látni a mintegy 150 résztvevőt Ausztráliától az észak-amerikai kontinensig, a Kárpát-medencében (Magyarország, Erdély, Kárpátalja, Felvidék, Vajdaság) élőkkel együtt. Természetesen, az erdélyi résztvevők voltak a legtöbben, a Vajdaságból viszont mindkét lelkipásztor – *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* – jelen volt, utóbbi feleségével együtt. Szövetségünket 7 lelkipásztor – *Püsök Dániel, Gergely István, Lukács János, Deák Zsolt, Kulcsár Attila, Szűcs Dávid és Horváth Ferenc* – képviselte, néhányan családjukkal együtt, néhányan feleségükkel, néhányan egyedül.

A délelőtti szekciók áhítattal kezdődtek, majd bizonyágtételek és tanítás hangzott el. Csütörtök és péntek

délelőtti magyarországi lelkipásztorok – *Bacsó Benjámin és Varga László Ottó* – részéről hallhattunk előadást, A magyar baptista misszió történetének tanulságai, illetve A megfejthetetlen egyház címmel. Az előadásokat csoportbeszélgetések során lehetett tovább részletezni.

Szombat délelőtti *Kulcsár Attila* tartott előadást, Gyülekezetek motiválása a misszióra címmel. Előadásában hangsúlyozta *Johann Gerhard Oncken*, egykori német baptista prédikátor elhíresült mondását: „Minden baptista egy misszionárius”. Ennek érdekében meg kell találni a módszereket, helyeket, amelyeket Isten elénkbe hoz és előre elkészít számunkra. Éppen ezért, ne sétáljunk el az adódó lehetőségek előtt!

A délutáni alkalmak során is elhangzottak bizonyágtételek. A három nap alkalmain Szövetségünk lelkipásztorai közül *Szűcs Dávid, Deák Zsolt, Lukács János és Horváth Ferenc* szolgáltak bizonyágtétellel, *Gergely István* házigazdaként vezette a csütörtök esti alkalmat, *Püsök Dániel* pedig péntek este hirdette Isten ígét. Igehirdetésében kihangsúlyozta, hogy mit tehetünk mi, magyar lelkipásztorok és lelkipásztor-feleségek, valamint a lelkipásztorok gyermekei, hogy Isten missziójában érdembeli résztvevők legyünk. „Istennek van egy üdvterve, missziója, amelynek egy fontos részét emberekkel akarja elvégezni. Olyan emberekkel, akik felismerik Isten tervének fontosságát, ez legfontosabbá válik számukra és mindent beleadva, érte mindent feladva, odaadják magukat Isten rendelkezésére. Önként, szeretetből. Így tud Isten megdicsőülni!” – hangzott az igehirdetésben.

Egyébként szerda este *Papp János* MBE-elnök

osztotta meg velünk igei gondolatait korunk égető kérdéseiről, csütörtök este pedig *Borzási Pál*, az erdélyi Szövetség elnöke hirdette Isten ígét arról, hogy mit tett Jézus értünk a múltban, hogyan tisztít meg bennünket a jelenben, és milyen dicsőséget készít nekünk a jövőben.

A csütörtöki ebédet követő szabadidőben, némelyek ellátogattak az „ezeréves határhoz”. (A Székelyföldre látogatók közül sokan felkeresik a történelmi Magyarország határát, az úgynevezett „ezeréves határt” jelző egykori határát-kező maradványait Gyimesbükk keleti végében: a korabeli MÁV legkeletibb vasúti őrházát, valamint a mellette látható egykori határkövet, a Szentkorona elferdült keresztyével.) Amíg némelyek túráztak a táborozók közül, mások egy kis szunyókálással készülődtek az esti alkalomra. Az esti alkalom után az ebédlőben teaház volt, ahol különböző finomságokat elfogyasztva beszélgethettek egymással a táborozók.

Péntek délután is volt lehetőség a túrázásra, viszont Szövetségünk csapata ez idő alatt meglátogatta *Veress Annuska* testvérnőt, áldott emlékü *Veress Ernő* lelkipásztor özvegyét. Annuska testvérnő a Hargita Tábor melletti családi házban él, jobbra egyedül, de mégsem egyedül, hiszen nagyon sokan meglátogatják őt a táborozók közül.

folytatás a 6. oldalon

AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA FIATALOK MISSZIÓJA ERDÉLYBEN

Augusztus első hetében az Úr kegyelméből, immár negyedszerre, alkalmunk volt fogadni Észak-Amerikai testvéreinket és barátainkat egy újabb missziós hét keretein belül.

Mint az elmúlt években, most is az volt a célunk, hogy Isten üzenetét, bibliai történeteket a gyermekek számára játékos és könnyebben érthető módon adjuk át. A csapat idén is két gyülekezetben szolgált: az *Érmihályfalvi* gyülekezetben és a *Selindi* roma gyülekezetben. A program mindkét helyen hasonló volt: énektanulással kezdődött, és szinte minden nap sikerült egy új éneket megtanítani a gyermekeknek. Ezután arany-

mondást tanultak, majd következett az igei üzenet. Természetesen a játékok és a kézmunkák sem maradtak el, amelyek mindig kapcsolódtak az aznapi bibliai történethez.

Öröm volt látni, hogy minden nap egyre több gyermek jött el és vett részt a programokban. Érmihályfalván nagyjából 70 gyermek volt jelen, Selinden pedig sokszor megszámlálni sem tudtuk, annyian gyűltek össze – de amikor a legtöbben eljöttek nagyjából 120 gyermek vett részt. Ezeknek a missziós heteknek mindig maradandó hatása van a fiatalok és gyermekek életére: az ige magvai el vannak ültetve a szívükben, és reménységünk, hogy tovább növekednek majd bennük. Jó volt látni, hogy érdeklődéssel és nyitott szívvel fogadták az igei üzenetet. Egy alkalommal például, az igehirdetés után, egy alig hétéves kisgyermek felemelte a kezét, és megkérdezte: „Mit kell tennem, hogy Isten gyermeke legyek?” Nem mindenki volt ilyen bátor: akadt, aki inkább négy szemközt keresett alkalmat kérdése feltevésére. Mindez mégis azt mutatja, hogy a gyermekek szívét sikerült megérinteni. Selinden gyakran hangzik el a kérdés: „Mikor jönnek megint az amerikaiak?” Ez is jelzi, mennyire áldásos volt számukra az együtt töltött idő.

Nemcsak a gyermekek, hanem a szolgálatot végzők számára is nagy lelki feltöltődés volt ez a hét. Többen is megfogalmazták, hogy olyan élményben volt részük, amiben eddig még soha.

Hálásak vagyunk Istennek ezért az egész hétért, amelyben megtapasztalhattuk szeretetét és gondviselését. Köszönjük mindazoknak, akik idejüket és anyagi javaikat nem sajnálva vállalták a szolgálatot. Bízunk benne, hogy az elvetett mag jó földbe

hullott, és sokszoros termést fog hozni. 1Kor 15:58

Papp Márk

ÖSSZMAGYAR LELKIPÁSZTOR-CSALÁDOK TALÁLKOZÓJA HARGITÁN

folytatás az 5. oldalról

A péntek este különlegessége az alkalmat követő tábortűz volt. ahol a tábortűz fényénél dicsőítettük énekeinkkel az Urat. Egyébként az egész találkozó során nagyon sokat énekeltünk. Lelkesen, tisztá szívűből szállt fel az Isten magasztaló ének. Ebben segítségünkre volt az ének-zenei csoport, amely lelkipásztorok fiaiból és leányaiból alakult erre az alkalomra.

A szombat délelőtti alkalom végén elénekeltük az *Áldott legyen a frigy* kezdetű éneket, összetartozásunkat azzal is kifejezve, hogy megfogtuk a mellettünk álló kezét.

Szombat délben ebédrel zárult az összmagyar lelkipásztor-családok találkozója. Akik részt vettünk a találkozón, azzal a reménységgel köszöntünk el egymástól, hogy lesz még hasonló alkalom a találkozásra, s talán nem kell rá több mint tíz évet várni.

Horváth Ferenc, Melbourne

Az ember életében vannak pillanatok és helyek, amelyekhez újra és újra visszavágyunk, mert különös erővel és szeretettel töltik meg a szívét. Számomra Érmihályfalva ilyen hely. Ez volt a második év, hogy lehetőségem nyílt ide utazni, ahol tíz napot tölthettem a misszió szolgálatában, nemcsak Mihályfalván, hanem a közeli faluban Selinden is. Az idei alkalom ismét különleges és áldásos élmény volt: szívből jövő szeretetet kaptunk a gyermekektől, a felnőttektől, és a hét folyamán egymástól is. Rengeteg szép pillanatot őrzök magamban, amelyekről akár egy egész könyvet lehetne írni. Számomra azonban az egyik legemlékezetesebb pillanat az volt, amikor egy kisgyermek őszintén megosztotta velem a nehézségeit. Őt napra volt szükség, hogy ez a bizalom megszülessen, és nagyon megérintett, hogy ez a mindössze hétéves kislány mennyi mindenen ment már keresztül. Láttam, mennyire elfáradt, de mégis mennyi szeretetet tudott adni. Ebben a tíz napban Isten sok mindent tanított nekem: megmutatta erősségeimet a szolgálatban, ugyanakkor rávilágított azokra a területekre is, ahol változnom kell. Arra bátorított, hogy törekedjek arra, hogy az én nehézségeimet bátran megosszam másokkal is és ne csak mindig a jókat meséljem el. Szavakban nehéz visszaadni mindazt, amit ez az időszak jelentett számomra, de biztos vagyok benne, hogy áldás volt minden fiatal és minden résztvevő számára. Hálával a szívemben tekintek vissza erre a hétre, és reménységgel várom, milyen új lehetőségeket tartogat számunkra a következő év.

Demeter Kitti, Torontó

MEGTAPASZTALÁSAIM AZ ELSŐ MISSZIÓS UTAMON

Élménybeszámoló az érmihályfalvai vakációs bibliahétről

Az Érmihályfalván eltöltött vakációs bibliahét augusztus 1. és 9. között, valódi áldást jelentett számomra, és ezen élmény által, lelkileg is sokat növekedhettem. Mivel ez volt az első missziós utam, nem tudtam pontosan, mire számítsak, hogyan készüljek fel, így kezdetben kissé izgultam. De ahogy megérkeztem, és sok kedves, ismerős arc mosollyal fogadott, ez az izgalom hamar elszállt, és éreztem, hogy jó közösségben fogom eltölteni az előttünk álló hetet.

készítettünk. Nagyon kedvesek voltak, és hálások azért, hogy időt töltöttem a fiukkal. Bár a bort nem fogadtam el, végül ajándékot kaptam tőlük, és ez mélyen megérintett.

Ami igazán szép volt, és amit sokan kiemelték az esti beszámolókon, hogy nem volt semmiféle megkülönböztetés a helyi roma gyerekek és a misszióban résztvevők között. Mindenki egyenrangúként volt jelen, mindenkit bevontunk a programokba, és mindenki tisztelettel volt

tell you about two moments, which were very special to me. The first moment was when we were among the gypsy children and another team member and I were able to talk to a girl called Diana, who was 16 years old and as we later learned already had a two-year-old son and a boyfriend. During our conversation with her, she shared her life story with us and how she had drifted away from faith due to bad influences in her life. By the grace of God, we were also able to both share our testimonies with her and tell her how God has been moving in our lives, changing us and forming us. We were able to tell her the gospel and how God wants us all as his children, no matter which situation we are in and how far we have drifted. We were also able to connect her with people from the local youth, who I pray can guide her now, that we are not able to be there anymore. At the end, we were also both able to pray for her, her son and her entire family and for her walk with God. Another key moment on the mission trip for me was when we visited the church planting in Karol. This was very special to me since I had never seen a church being planted and almost entirely consisting of new believers and I had mostly witnessed decline in other churches and youths due to various reasons. For this reason, it was very moving to see how God is moving even today and calling people who have lived their entire life apart from him. Oftentimes it feels like we are living in a different age with it seemingly getting harder in every aspect of our faith but in that moment, I felt like I'm right in the middle of the new testimony with the new church being formed right there in front of me.

Samuel Faust

Reggelenként áhítattal kezdtünk, amelyet naponként egy-egy missziózó fiatal vezetett. Ez különösen mély nyomot hagyott bennem, mert rámutatott arra, hogy Isten Igéjét nem elég csak olvasni, hanem meg kell értenünk, át kell élnünk, hogy valóban irányt mutasson a mindennapjainkban, és lelkileg is megerősítsen a nehézségek idején. Ezek nagyon aktuálisak is voltak, hiszen a bibliai történetekben megjelenő kihívásokkal mi is szembesültünk a gyerekekkel való foglalkozások során. Például szerdán, amikor Jézus gyógyításairól tanultunk, több gyerek és felnőtt is megsérült a sportos játékok alatt, szinte mintha a tanítás életre kelt volna.

Különösen emlékezetes számomra az a kisfiú, aki az első napon mellém ült, és akivel beszélgetni kezdtem. Megkérdeztem az általános kérdéseket: hogy hívják őt, meg hogy hány éves, és nagyon megnyílt előttem. Ettől kezdve minden nap örömmel jött, és az apukája még egy üveg bort is felajánlott nekem vendégszeretetről, amit udvariasan visszautasítottam. A záróeseményen ott volt a kisfiú egész családja: a szülők és a nagymama is, és közös fotót is

kezelve. Még a missziózó fiatalok közt se volt széthúzás, pedig nagyon sokféle háttérből voltunk mi is jelen. A legtöbb nap, miután befejeztük az Érselénden zajló foglalkozásokat, kisebb csoportokban ellátogattunk különböző helyi gyülekezetekbe. Ott a fiatalok megosztották bizonyágtételeiket, és *Argyelán Miklós* vagy *Püskök Dániel* tartott igehirdetést.

Rengeteg szép emlékekkel gazdagodtam, új barátságok születtek, és Istenhez is közelebb kerültem. Ez a misszió számomra olyan élmény, amit szívből fogok őrizni, és amely hosszú időn át elkísér majd.

Horváth Ádám, Melbourne

Dear readers, my name is Samuel Faust. I am 19 years old and I live in Austria. This year God gave me the opportunity to join the Hungarian North American Baptist youth on their mission trip to Romania. I first heard about the mission trips' existence from my uncle brother Peter Weisz, who told me about the mission trip shortly before his passing. It was the first time for me in Romania and on a mission trip and so I would like to

ENEMIES OR OPPONENTS?

When *Jesus* drew near to Jerusalem, knowing that its people would reject him and the city would be destroyed as a consequence, “*he wept over it*” (Luke 19:41). When Paul addressed the Ephesian elders, he told them that he had served the Lord “*with all humility and with tears*” (Acts 20:19).

When *Nehemiah* learned that his hometown of Jerusalem was “broken down” and “its gates were destroyed by fire,” here was his response: “*As soon as I heard these words I sat down and wept and mourned for days, and I continued fasting and praying before the God of heaven*” (Nehemiah 1:3–4).

Foreseeing the judgment of his nation, *Jeremiah* wrote: “*My joy is gone; grief is upon me; my heart is sick within me*” (Jeremiah 8:18). He added: “*For the wound of the daughter of my people is my heart wounded*” (v. 21).

President *Ronald Reagan* reminded his staff that *they did not have political enemies, only opponents*. Our true enemy is the one who has deceived our spiritual and cultural opponents (2 Corinthians 4:4) and seeks their death and destruction (John 10:10).

Practical steps

First practical step in responding to our broken culture is to grieve for it, praying for the “gift of tears” so that what breaks our Father’s heart breaks our heart as well.

2. Be godly so we can call others to be godly. We need to be the change we wish to see, or our sin normalizes and encourages sin for others.

Paul asked pointedly: “*You who say that one must not commit adultery, do you commit adultery?*” (Romans 2:22). For example, heterosexuals who oppose homosexual sin must not commit heterosexual sin.

MINDEN

“Nélkülem semmit sem tehettek”
- mondta Jézus.
Minden világos.

Mindent el tudunk rontani.
Minden sötét.

Minden kegyelem.

Szilágyi József

3. Build relational bridges of grace. Jesus wants to make us “fishers of men” (Matthew 4:19), which requires us to go to those we are to “catch” for Christ. What is your strategy for reaching those God has entrusted to your influence? How are you investing your time and compassion? With whom are you sharing God’s love and truth these days?

4. Pray for the Spirit to change the hearts of those we know. Human words cannot save human souls. But the Spirit “*will convict the world concerning sin and righteousness and judgment*” (John 16:8), including the lost people you know. For whom are you praying by name?

Excerpts from Denisonforum

NEKÜNK SZÁNT KEGYELEM?

Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemlől prófétáltak, kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonysgót tett a Krisztusra váró szenvedésekről és az ezeket követő dicsőségről. Ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni. - 1Pét 1, 10-12

Péter apostol segítségével közelebb kerülünk az Ószövetség történeteiben itt-ott feltűnő, olykor, a nevüket is viselő könyvekben saját hangjukon megszólaló prófétákhoz, Isten „körültekintő” szolgálóihoz. Kétségtelen, a kortársaiknál többet és tisztábban láttak. Ismerték a választott nép múltját. Az Istennel kötött szövetségi kapcsolat tekintetében mérlegelték koruk állapotát és jelenségeit. Bűnbánatra, megtérésre hívták kortársaik, de bátorítottak is, ha kellett, hogy más legyen a jövő - Isten

szándékát tükröző. Ha előre látták, hogy a szolgálatuk rájuk nézve elutasítást és üldöztetést hoz, vállalták, még a halált is.

Ránk is hatnak riasztó, ítéletes, dörgő hangon, vagy éppen sirva mondott prédikációik a félelmetes távlatokról, amik felé az engedetlenségben veszteglők sodródhatnak. Nemcsak a múltat, a jelent és a jövőt látják prófétamód, de a kapcsolatainkban is küldetésük súlyával jelennek meg.

Ráruházott másságában, festő vásznán, a kamera előtt játszva, szóval a képzetünkben nem látni a prófétáról, amit itt Péter ír róla. Feszíti a vágy, hogy többet tudjon, még tisztábban lássa az idejét, körülményeit és következményét a Megváltásnak. Kijelentést nyert róla. Amit látott, azt leírta. Máig, ma is a Lélek kijelentésével szolgál (Péter kortársainak és nekünk) a „Krisztusra váró szenvedésekről és az ezeket követő dicsőségről.” „Krisztus bennük levő Lelkétől” inspirálva prédikálnak a „nekünk szánt kegyelemlől.” Olyat lát, amivel nem tud betelni. „Keresik, kutatják,” kutatva kóstolgatják az üdvösséget, amiről a „Krisztus bennük levő Lelke” nekünk üzen általuk. Hogyan maradhatunk közömbösek efelől mi, akiknek most az „evangélium hirdetői prédikálnak a mennyből küldött Szentlélek által”?

A próféták életpéldája, áldozata és máig ható szolgálata, izgalma, lelkesedése, még többet látni akarása éberségre és buzgóságra készítette Pétert és társait. Az apostolok Krisztus szenvedésének is tanúi voltak már, prédikálásuk mégis „a mennyből küldött Szentlélek által” lett az evangélium hirdetésévé. Mint régen a prófétát, a prédikátort is a Szentlélek győzi meg a Krisztusban kínált üdvösség valósága felől, és formálja eszközévé az arról való bizonyágtevében.

Péter ihletett sorait olvasva tudjuk meg a prófétákról: “*azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak.*” Istenünk üdvözítő terve a történelem egészét áthatja. Bármely korban élünk, kegyelmi szándékát a Lélek ismertté teszi. Viszont, nem leszünk soha annyi tudás birtokában, hogy a Lélek meggyőző erejére szükségünk ne lenne. A Kijelentés mások szolgálatába avatja be a prófétákat és utódaikat: látnak, látják, hogy mi is lássunk – lássuk Őt!

Adjunk hálát a Szentlélek által prófétált kegyelemért és hirdetett evangéliumért!

Novák József

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (17)

1946. november 25-én hoztuk haza kicsinyeinket. Sötétben ért be a vonatunk s már az utolsó előtti állomásonál kezdtük leszedni csomagjainkat, mert nem volt világítás. A gyermekeket tapogattuk szölogattuk, de egynek a hangja nem hallatszott. *Lali hol vagy?* Semmi válasz! Izgatottan kerestük. Szóltunk a kalauznak, aki a vonatot megállította s telefonáltunk az előző állomásra és megkaptuk a kedvező választ, hogy a gyermek ott szepeg a forgalmi irodán, azt gondolta, hogy már ott leszálltunk. Lippai nagymama egy éppen visszafelé induló vonattal érte ment s a mi hazaérkezésünk után rövid időn belül ők is megérkeztek villamossal. Imádkoztunk, hálát adtunk Istennek minden jószágáért, és hogy újra itthon lehettünk. A kis Jolánka is azt mondta: „*Úgy teli van a szívem örömmel, hogy itthon lehetünk.*”

Belül már széppé tettük kis otthonunkat, de kívül romos volt, így vigyázni kellett, hogy a gyermekeket baj ne érje, reménykedve, hogy lesz még szép árvaházunk...

Jól esik visszagondolni, hogy a *Békehírnökben* egy-egy kis cikkben, ha lett említve valami hiányunk, jöttek a megfogható válaszok. Például, amikor még meg volt rá a lehetőség, hogy kenyeret süssünk, de nem volt szakajtó kosarunk a heti nyolc nagy kenyérnek, ezt is megüzentem a *Békehírnök* útján a testvéreknek, akik ilyen kosarak készítésével foglalkoztak. Pár nap múlva kaptunk három darabot, két nap múlva négyet, később kettőt-kettőt. Annyira indította az Úr a szíveket, amennyire szükség volt.

A második világháború után visszahoztuk a legjobban rászorult 19 gyermeket Margit mama és egy segítő nővér gondozásában. Egy üressé vált lakást berendeztünk öt ágygal olyan

árvaházi nagy fiúk részére, akik már felszabadultak iparukban, de nem volt lakásuk. *Reviczki* testvérék felügyelete alatt állt ez az úgynevezett *fiú otthon*.

A háború alatt a tehenek sem maradtak meg, az üzletekben nehezen lehetett tejhez jutni. Egy kis cikkben, a *Lelki Élet*-ben megírtam a helyzetet, hogy valamikor 3-4 tehén adta a jó tejet, most meg egy kecskének is örülnénk. Megható volt, hogy a lap megjelenése után egyik este Nógrád megyéből egy volt növendékünk jött, most családosa, szeretettel felajánlotta kecskéjüket, ha elfogadjuk. Következő reggel meg egy idős testvér vezetett be egyet Ócsáról, aztán *Hetényi* prédikátor testvér is hozott egy jó fejű kecskét. Így viselt most gondot Isten a tej szükségletünkről.

Igaz, hogy mint a búza közé is került konkoly, úgy előfordult a hívők között is olyan, aki nem értette meg az Úr Jézus, Máté 25:31-46-ban megírt szavait.

Egyszer az egyik árvának szolgáló nővér vidéken járva meglátta, hogy az egyik testvérnek sok libája volt és valahogy azt merte mondani: „*Sok szép libája van a testvérnek, ezekből talán még az árváknak is jut?*” A felelet rá így hangzott: „*Az árváknak libát? Egyenek babot!*” Ettek is, szerették is, de azért mindig nem főzhettünk nekik babot. Azt hiszem, hogy a testvér ezt már bánja, mert elmúlt az alkalom, most nem adhat, még ha akarna sem. Egykor nagyon fogja sajnálni és szégyellni, mert az Úr Jézus azt mondja: „*En velem tettétek.*”

Akadott olyan kemény szívű valaki, aki mikor az iskolát elvégzett gyermekeket még ott látta az árvaházban, azt mondta: „*Ezek a gyermekek már megkereshetik a kenyerüket, ilyeneknek adakozzunk mi? Miért vannak még itt?*” Ha ez a testvér átgondolta volna, hogy mit jelent szülő és otthon nélküli gyermekeket kitenni a nagyvilágba, bizonyára nem okozott volna érzékeny lelkű gyermek szíveknél fájdalmat ilyen beszédekkel. Úgy is azon voltunk, hogy az iskola után elhelyezzük

őket ipari tanulóknak. Régebben erre magán iparosoknál volt lehetőség teljes ellátással, de később csak gyárakban s így az intézetből jártak be, míg a csekély fizetésű tanulóévek leteltek.

Szükség lett volna olyan fiú és leány otthonra, ahol az árvaházból kikerült ifjúság menedéket talált volna, mert ez sokak számára védelem lehetett volna.

Voltak azonban olyan lelkek is, akik még a kevésből is tudtak adni. Egy vidéki hívő asszonyka küldött egy kis sonkát csomagban. Sajnáltuk, hogy megfosztották magukat, ha nekik is csak ilyen kis malacka jutott. Nem is merte megmondani a férjének, mert az még nem volt gyülekezeti tag, de később megmondta. A férje könnyek között fejezte ki bánatát, hogy miért nem szólt neki, ő is szeretett volna részt venni abban, hogy az árváknak csomagot küldjenek. Úgy tudott megnyugodni, hogy ő is elküldte a sonka párját, megírva az esetet. A Úr bizonyára nem maradt neki adós.

Hálás szívvel emlékszem vissza arra is, hogy voltak gyülekezetünkben iparos testvérek *Fehér I., Bakó K., Nagy L.*, akik készséggel és szeretettel jöttek segítségünkre, ha valami újításra vagy javításra volt szükség. Később már a nagyobb növendékek is segítségül voltak.

Arról, hogy a pénztár hányszor volt üres, amikor fizetni kellett volna, de Isten a kellő időben kirendelte a szükséges összegeket, arról *Beharka* testvér tudna csodákat elmondani, aki térdein imádkozva hordozta az árvák ügyét.

A gyermekek közötti munkában, a sok öröm közé az a szomorúság vegyült, hogy néhány gyermek olyan örökölt bűnös hajlandóságot hozott magával, amit a szeretettel való nevelésben sem tudtak levetni, ezért néha szegyenkezni is kellett miattuk.

Az Úr előtt értük esedezve egy alkalommal azt kérdeztem: „*Uram, ha ezekből a gyermekekből nem tudott más lenni, akkor miért kellett nekik ebben az otthonban nevelkedni, mely a Te nevedről neveztetik?*” Ekkor a Lélek bemutatta a legszörnyűbb helyeket és azt mondta: „*Látod, ha ezek a gyermekek nem itt nevelkedtek volna, akkor ott lennének most a legbűnösebb rétegek között.*” Megértettem, hogy mennyire érdemes volt, hiszen az Úr Jézus is a bűnösökért ontotta szent véré, s az elhintett magvacskák bármikor kikelhetnek a lelkükben. *(folytatjuk)*

Heckmann Margit

A FÉRFISZÖVETSÉG ISTENTISZTELETE ÉS GYÜLÉSE A KÖZGYÜLÉS SORÁN

“Természetes adottságok és a lelki ajándékok a tudomány és a Biblia szempontjából”

Egy fantasztikus utazásra hívom a testvéreket: képzeljék el a galaxisunkat, a Tejutat! A Tejutat becslések szerint kb. 100–200 milliárd csillag alkotja. Igaz, ma már a fényszennyezés miatt ritkán látjuk teljes szépségében, de valószínű, mindannyian emlékszünk, milyen lenyűgöző látványt nyújt a Tejút — talán gyerekkorunkban, talán egy fényforrásoktól távoli helyről csodálva.

Most pedig, egy kicsit már a sci-fi (tudományos-fantasztikus) világába utazva, képzeljük el, hogy minden csillagnak van egy kapitánya, akinek ki van adva a terv, hogy mennyi pénzből, milyen anyagokból más csillagokkal intergalaktikus autópályákat és kereskedelmi kapcsolatokat kell létrehozni, lehetőleg a lehető legtöbb másik csillaggal. A tervek adóttak, és a nyersanyagokból bőven rendelkezésre áll. De van egy „intergalaktikus tanács”, amely monitorozza ezeket az égi autópályákat és a rajtuk folyó kereskedelmet. Amelyik hasznos, azoknak további nyersanyagokat adnak a kapcsolatok megerősítésére, sőt, a leghasznosabb útvonalakon gyorsítókat építenek ki, amelyekeken akár fénysebességen is haladhatnak a termékek. Amely csillagközi kapcsolatokat nem használnak, nem hoznak hasznót, azokat leépítik, elbontják, és lassan eltűnnek.

Mit szólnának ahhoz a testvérek, ha azt mondanám, hogy mindez nem sci-fi, hanem mindannyiunkkal már megtörtént? Sőt, mi vagyunk az „intergalaktikus tanács” elnökei!

Mikor megfogam egy magzat, és különböző sejtek differenciálódnak, ki-fejlődnek, az idegsejtek (neuronok) is nagyon gyors ütemben képződnek (neurogenézis), majd vándorolnak a megfelelő helyükre. Születéskor már kb. 100 milliárd (!) neuronja van egy embernek. Bármennyire hihetetlen is, ez hasonló nagyságrend, mint ahány csillag van a Tejútrendszerben! A neuronok száma a felnőttkorig lényegesen nem változik, mégis nagy különbség van egy újszülött és egy felnőtt agy működésében. Mégis mi történik a kettő között?

Az agy fejlődése gyerekkorban egy

rendkívül összetett, dinamikus folyamat, amelyet egyrészt genetikai tényezők (terv), másrészt környezeti hatások (rendelkezésre álló táplálék minősége stb.), harmadrészt a használat gyakorisága alakít. A neuronok közötti kapcsolatok (ún. szinapszisok) óriási számban jönnek létre az első éveken. 2–3 éves korra a szinapszisok száma eléri a maximumot: kb. 15 ezer szinaptikus kapcsolat alakul ki minden egyes neuronnak. Azok a kapcsolatok, amik hasznosak (mozgatás, koordináció, nyelvi érzékelés, szociális kapcsolatok stb.), megerősödnek, fejlődnek, amik pedig feleslegesek, azokat az agy eltávolítja, hogy hatékonyabb működés alakuljon ki (ún. szinaptikus metszés vagy pruning). A tapasztalatok döntő fontosságúak: a környezet és az ingerek (beszéd, zene, érintés) alakítják az agy szerkezetét. A tanulás hatására az idegkapcsolatok újrarendeződnek (ún. neurolaszticitás). A fontos idegsejtek közötti kapcsolatok pedig nagyon gyors információátvitelt lehetővé tevő mielinizáción (az idegrostok szigetelő burkának kialakulása) mennek át. Fiatal felnőttkorban a neuronok száma nagyjából hasonló, mint születéskor, de a kapcsolatok minősége közöttük teljesen más. A képességek, az érzelmi szabályozás és a kockázatvállalás éretté válik, alkalmasá a felnőtt életre.

Összefoglalva, az agyfejlődés szempontjából egyrészt fontosak az adottságok (genetikai tényezők), amelyek meghatározzák az idegrendszer alapvető struktúráját, idegi hálózatait, neurotranszmitterek működését, és egyes embereknél bizonyos gének kombinációja elősegítheti a kiemelkedő kreativitást, memóriát, problémamegoldó készséget. Másrészt pedig fontosak a környezeti hatások: táplálkozás, külső ingerek, tanulás és tapasztalat, valamint a gyakorlás. Aktív használattal a természeti adottságaink dinamikus alakíthatók, fejleszthetők. Hiába van genetikai adottság, gyakorlás nélkül még senki sem lett kiemelkedő zenész vagy sportoló. Ahogy egy híres idézet a Liverpool legendás focistájától olvasható Szoboszlai alkarján:

„Talent is a divine blessing, but without will and humility, it is worth nothing.”

A tudomány sok mindent meg tud magyarázni a természeti adottságokról, de a Biblia beszél a „**lelki ajándékokról**” is, ami a közgyűlési hétvége témája, és sokat hallhattunk róla.

Mi a különbség a természetes adottságok és a Szentlélek által adott lelki ajándékok között?

Amint láttuk, a természetes adottságok genetikailag vagy tanulással fejleszthető képességek (természetiek, materiálisak). A lelki ajándékok pedig egyrészt **lelki**-ek, ami azt jelenti, hogy csak azok részesülhetnek bennük, akiknek kapcsolatuk van a Szentlélekkel. Másrészt **ajándékok** — tehát a Szentlélektől jövő, szuverén módon, konkrét célra adott kegyelmi megnyilvánulások (természetfeletti, transzcendensek). Nem lehet őket kifejleszteni vagy begyakorolni, mint egy adottságot. Nem mi döntjük el, milyen lelki ajándékot kapunk, hanem a Szentlélek osztja ki őket Isten akarata szerint, célzottan, a közösség építésére (lásd: 1Korinthus 12:11).

Mi a hasonlóság közöttük?

Az, hogy használatra kaptuk őket. Mind az általános és különleges adottságok, mind a lelki ajándékok egyaránt Istentől származnak, használatra. Sem a természetes képességeket, sem a lelki ajándékokat nem érdemből, hanem kegyelemből kapjuk. Bármilyen mesterségbeli tudás, művészi tehetség vagy intellektuális képesség is isteni adomány, nemcsak a természetfeletti jellegű lelki ajándékok. Ha valaki adottságait Isten dicsőségére használja, az összhangban áll a Biblia tanításával (lásd: Péld 2:6, Jakab 1:17, 1Kor 4:7, Fil 2:13). A mi feladatunk az, hogy hűségesek legyünk abban, amit kaptunk. Nem az számít, ki mennyit kapott, hanem hogy hűségesen használja, amit kapott (lásd: Máté 25:14–30).

Tehát ha legközelebb felnézünk a csillagos égre, és csodáljuk **galaxisunk**, a Tejút nagyságát és szépségét, akkor gondoljunk arra, hogy a Jóisten egy legalább ilyen csodálatos — ha nem csodálatosabb — dolgot teremtett mindannyiunkban: az **agyunkat**, megfelelő képességekkel arra, amire szükségünk van, és amivel Őt szolgálhatjuk. Használjuk mind természeti képességeinket, talentumainkat, mind a lelki ajándékainkat — Isten kegyelméből!

Dr. Forgács Péter

A FÉRFI-SZÖVETSÉG GYŰLÉSE

Tóth Krisztián magyarországi
lelkipásztor igei buzdítása, majd
beszélgetés.

4M misszió bemutatása

Iskola misszió (Baptista
Szeretetszolgálat)

Wycliffe bibliafordítók szolgálata

M28 misszió 2026-os bolíviai út *

Milyen egy bibliai férfi?

„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben,
legyetek férfiak, legyetek erősek! Minden
dolgotok szeretetben menjen végbe!”
1Kor 16, 13-14

Pál Apostol 5 ismertető jegyet sorol
fel: *éber, stabil, férfias, erős, szerető*.
Nézzük meg most sorban ezeket a
jegyeket.

Éber. Tehát vigyáz magára, feleségére,
családjára.

Akigyülekezetpresbitere, felvigyázója,
az még ráadásul a közösségére is! Az
eredetiben (görög Újszövetség) a virraszt
kifejezés szerepel Jézus -> Eszünkben
juthatnak a tanítványok és Jézus
gecsemáné-kerti jelenete: „Virrasszatok
& imádkozzatok!” – hangzik felék is a
Mester figyelmeztetése. Itt megjelenik
az örökös gondolata is. Az éber férfi
nem alszik el miközben jön az ellenség,
hanem észreveszi a veszélyt!

Stabil. Vagyis megáll hitben. Tehát
állhatatos.

A májusi „PB-ügy” kapcsán is lehetett
hallani azt az ígét, melyet többen idéztek
az 1Korinthus 10:12-13-ból. *Aki tehát azt
gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne
essék!*

Az egyszerű fordítás (EFO) még
ki is hangsúlyozza, hogy **biztosan**:
*Azért aki azt gondolja, hogy ő biztosan
áll, vigyázzon, nehogy elessen! 13
Eddig még csak olyan próbatétel ért
benneteket, amely minden más embert is
előbb-utóbb elér. Isten azonban hűséges,
ezért nem fogja megengedni, hogy túl
nehéz megpróbáltatásnak legyetek
kitéve. Sőt, amikor a próbatétel kellős*

*közepén vagytok, utat nyit nektek, hogy
kiszabaduljatok belőle. Így ki fogjátok
bírní a megpróbáltatást.*

Férfias. Mit jelent manapság férfi
lenni?!

Van, aki szerint a testi erőt, pénzt,
hatalmat, mély hangot vagy nagy
kocsit... eredetiben: *ἀνδρῖς* - mely
valahogy így adható vissza: férfiasan
viselkedjétek! Egyébként ebből a szóból
származik például az András férfi név.

Férfiasan lehet cselekedni, akkor is
ha az ember esetleg nem teljesen bátor!
Gedeon félt, de az Úr erős vitézzé tette!
Nem érzésről van itt szó, hanem hitről és
tettről.

Erős. Legyetek erősek, váljatok erőssé
az Úrban!

Isten az, aki megerősíti a férfit, hogy
Szerinte való módon álljon meg az élet
küzdemeiben és kihívásaiban. Van ahol
jelen kell lenni „életünket adni” – olykor
az is erős, ha a férfi meghallgat.

Szerető. Ez a korona/csúcs: - szeretet.
Meglépő! Első hallásra nem is annyira
férfias... a szeretetről nem inkább a női
konferencián kéne beszélni? Ott is, de itt
is fontos!

Sőt, ez kell hogy legyen a többi
környezete is. Minden dolgunk így
menjen végbe Pál szerint!

A lelki ajándékok kapcsán is láthatjuk,
hogy az 1Kor 12-t követi az 1Kor 13, ami
nem más, mint a szeretet himnusz. Lehet
egy férfi a legnagyobb szolgáló, mit sem
ér szeretet nélkül!

Testvérek most, hogy meghallgattuk,
hogy az Ige szerint milyennek „kéne
lenni”, lehet hogy valaki úgy gondolná:
most már mehetünk és megvalósíthatjuk
ezt az 5 elemet: éber, stabil, férfias, erős,
szerető!?

De a keresztyénség lényege nem az
erkölcsi tanítás, hanem az evangélium.
Jézus az igazi férfi, aki tökéletesen
megélte mind az 5 elemet, mégpedig
egyszersre kegyelemmel és igazsággal...
Nekünk egyedül nem megy. De Ő
felvitte bűneinket testében a keresztfára.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*
ségebe hat magyar baptista szövetség
tartozik. Aki szeret messzebbre látni a
közvetlen környezeténél - az *Evangé-
liumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek
- és imádkozni is kész távolban élő
testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a
következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista
testvérekért és az egyház vezetőiért,
Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista
testvérekért és a szövetség vezetőiért,
dr. *Borzási Pál* elnökért és
munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában
és **Ausztráliában** élő magyar baptista
testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Püsök Dániel elnökért és munkatár-
saiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista
testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Nyúl Zoltán és *Nagy Tibor*
lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista
testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Dóczy Bálint lelkipásztorért és munka-
társaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista
testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Nehra Bálint lelkipásztorért és munka-
társaiért.

Higgy benne, hívd segítségül és
megmenekülsz!

*A bolíviai utat *Cserepka Barnabás-
sal* közösen gondoltuk ki és szervezzük
János bácsi és Margit néni szolgálati ha-
gyatékának meglátogatása és a fiatal ge-
neráció bevonása céljából. Toborzunk az
észak-amerikai, valamint a kárpát-me-
dencei magyar ifjúságokból vállalkozó
szellemű ifjú testvéreket, akik jövő nyá-
ron eljönnek velünk 2-3 hétre!

Tóth Krisztián

KORNYA MIHÁLY / NAGYSZALONTA 150 ÉVES JUBILEUM (1. RÉSZ)

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
2025. október 12. oldal

Az első magyar baptista gyülekezet megalakulásának előzményei közé tartozik az a tény, hogy a XIX. század második felének protestáns közösségeiben elterjedt teológiai liberalizmus „igehirdetése” nem tudta kielégíteni az élő, személyes Megváltó után vágyakozók lelki szükségleteit. Nagyszalontán is sokan szomjúhozták Isten igéjének igazságait, a bűnbocsánat felszabadító örömét, a szentségre törekvő életet. A református gyülekezet akkori lelkészét hívei nagyon szerették. Figyelemmel követték vasárnap délelőttként az ige felolvasását és a tanítást. Olthatatlanul vágyták az Úr közelségét, a Vele való közösséget. Az istentiszteleteket követően házaknál gyűltek össze. Ekkor újra elolvasták és együtt tanulmányozták a templomban felolvasott és hirdetett ígét. Kornya Mihály 1872-ben kapta meg első Bibliáját, amit társaival együtt elkezdett olvasni, rendszeresen tanulmányozni. Isten igéje azt mondja, hogy *„Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megíratlak pedig a mi tanulságunkra, a kikhez az időknek vége elérkezett.”* (I.Kor 10:11) Hitelődeink, az első magyar baptista gyülekezet alapító tagjai példájára nézve keressük mi is, és vágyjuk mindennél jobban Isten közelségét, jelenlétét!

A Brit és Külföldi Bibliatársulat képviselője Budapesten Viktor Bernát volt. Nyugdíjba vonulása után egy fiatal és energikus személyt küldtek a helyébe Meyer Henrik baptista prédikátor személyében, aki 1873. márciusában Budapestre költözött. Komoly munkát kezdett a városban, több bibliaárust állított munkába. Ezek között volt Novák Antal is, akit Békésbe, mégpedig Gyomára küldött. Egy korabeli szemtanú elmondása szerint: *„Ahol Novák a nevével megfordult, ott nagy ébredések támadtak, így Novák Közép-Magyarország üdvharcosa lett.”* Ő volt az, aki többek között Nagyszalontán és környékén is missziómunkát kezdeményezett. Nagyszalontán is házanként felkeresve a helyi lakosokat, szorgalmasan végezte a bibliaterjesztő munkát. Ahol lehetőség nyílt, bizonyosságot tett, hirdette az ígét. Így jutott el a nagyszalontai háziközösség egyik tagjához, akit Lajos Jánosnak hívtak. Kornya Mihály a következő esztendőben megismerkedett Novák Antallal.

1874 késő őszen a szőlőfedésből hazafelé tartó Kornya Mihály találkozott

Tóth Mihállyal, aki meghívta őt a Lajos János puskaműves házához, Novák Antal bibliaárus által tartott összejövetelre. A hallott ige mélyen megérintette, és elkezdett munkálkodni a szívében. Az ígét nagy szomjúsággal olvasta, így leellenőrizve a prédikációban hallottakat. Sokszor egész éjszakákat át ébren maradt, hogy a Szentírásban az isteni igazságokat kutassa.

Kornya Mihály ekkor 31 év körüli földműves volt. 1875 tavaszán, amikor a gazdák a földjeikre jártak aszatalni – vagyis a búzatáblákat ettől a gyomnövénytől megtisztítani – Kornya Mihály is vette a bakóját, Bibliáját, a munkaeszközét, és indult a mezőre. Kiérve bement a búzatábla közepébe, és ott több napon át estig, csendben és érdeklődéssel olvasta a Szentírást. Amikor néhány nap után egyik este megkérdezte a felesége, hogy: *„Na, van-e még sok gyomlálni való?”* Az isteni igazságokra gondolva azt felelte: *„Még nagyon sok gyomlálni való van.”* Másnap tovább folytatta a mezőn a bibliazást. Kornya Mihály számára mindennél a legfontosabb volt Isten és az ő igéje. Imádkozzunk Isten Szent Lelke által gerjesztett lelki éhségért, hogy mi is hasonlóképpen vágyódjunk Isten igéje után, és a Kornya testvérehez hasonló lelkülettel, naponta buzgón olvassuk és tanulmányozzuk a Szentírást!

Az ige igazságainak megismerése által, Isten Lelkének munkája nyomán komoly tusakodás ment végbe a leendő úttörő, Kornya Mihály lelkében. Isten megszólította, élő hitre jutott. Az Úr Jézus Krisztusban megismerte személyes Megváltóját, bűneire bocsánatot nyert. Az Úr a földműves munkából, „az eke szarvától, ökrei mellől” elhívta a lelki magvetésre és aratásra. Ahogy Jeremiás próféta, az elhívásnak ő sem tudott ellenállni. *„Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.”* (Jer 20:9)

Az egyik vasárnap délelőtt a nagyszalontai református lelkész prédikációjában arról beszélt, hogy az első keresztyének kizárólagosan megtért személyeket kereszteltek meg, mégpedig az Úr Jézus Krisztus által meghagyott példa szerint teljes alámerítéssel. A Lajos

János házához működő háziközösség tagjai a Lélek tüzetől áthatva gyűltek össze és beszéltek meg a hallottakat. Attól kezdve főként a keresztség Isten igéje szerint való gyakorlatáról elmélkedtek, tanácskoztak. Voltak, akik elmondták, hogy a Bibliában ezeknek az ígéknek az olvasása közben már korábban is foglalkoztatták ezek a gondolatok. Elmélkedésük és beszélgetésük közben komoly elhatározásra jutottak: úgy döntöttek, hogy meghívják a lelkészt a közösségükbe, és megkérik, hogy az ige szerint, a prédikációban bemutatott módon – teljes alámerítéssel, az Úr Jézus Krisztusba vetett hitüket ilyen módon is megvallva – keresztelje meg őket.

A lelkész elfogadta a meghívást, de a kérésüknek nem tett eleget. Elkezdtek hát érdeklődni tőle, hogy vannak-e valahol valakik, akik a keresztséget a víz alá való teljes alámerítéssel, az Úr Jézus Krisztus példája szerint gyakorolják? A lelkész elmondta, hogy ilyenről Magyarország területén nem tud, csak Németországban vannak ilyen személyek. Ezeket hallva elszomorodtak. A lelkész vigasztalta őket a maga módján, hogy törődjenek bele a helyzetbe, minden jól van így, ahogy eddig is volt. A lelkész szavai a közösség tagjainak többségénél elérte a várt hatást. De volt nyolc személy, aki nem elégedett meg ennyivel. Ők elhatározták, hogy ragaszkodnak a megértett igazsághoz, és vállalják az áldozatot, még ha Németországból is kell hívni egy papot, hogy alámerítse őket. Ezzel az elhatározással elkészöntek a közösség többi tagjától.

A bemerítés kérdése erősen foglalkoztatta Lajos János puskaművest is. Ebben a kezdeti időben a hitéletben előbb járt, mint Kornya Mihály. Azt fontolgatta, hogy eladja nagyszalontai házat és Bécsbe költözik, hogy ott be tudjon merítkezni az Úr Jézus Krisztus parancsának engedelmeskedve. Az Úr Lelke a Kornya Mihály és felesége, valamint mások szívében is elvégezte a munkát, meggyőzve őket arról, hogy bemerítkezzenek. Kornya Mihály volt az, aki a közösségben sürgette, hogy minél előbb tegyenek lépéseket ez irányba. Mindennél fontosabb volt számunkra az Isten igéjének való teljes engedelmesség. Példájukat látva életünk minden területén törekedjünk mi is ilyen engedelmességre! Soli Deo Gloria!

Kelemen Sándor Tomi